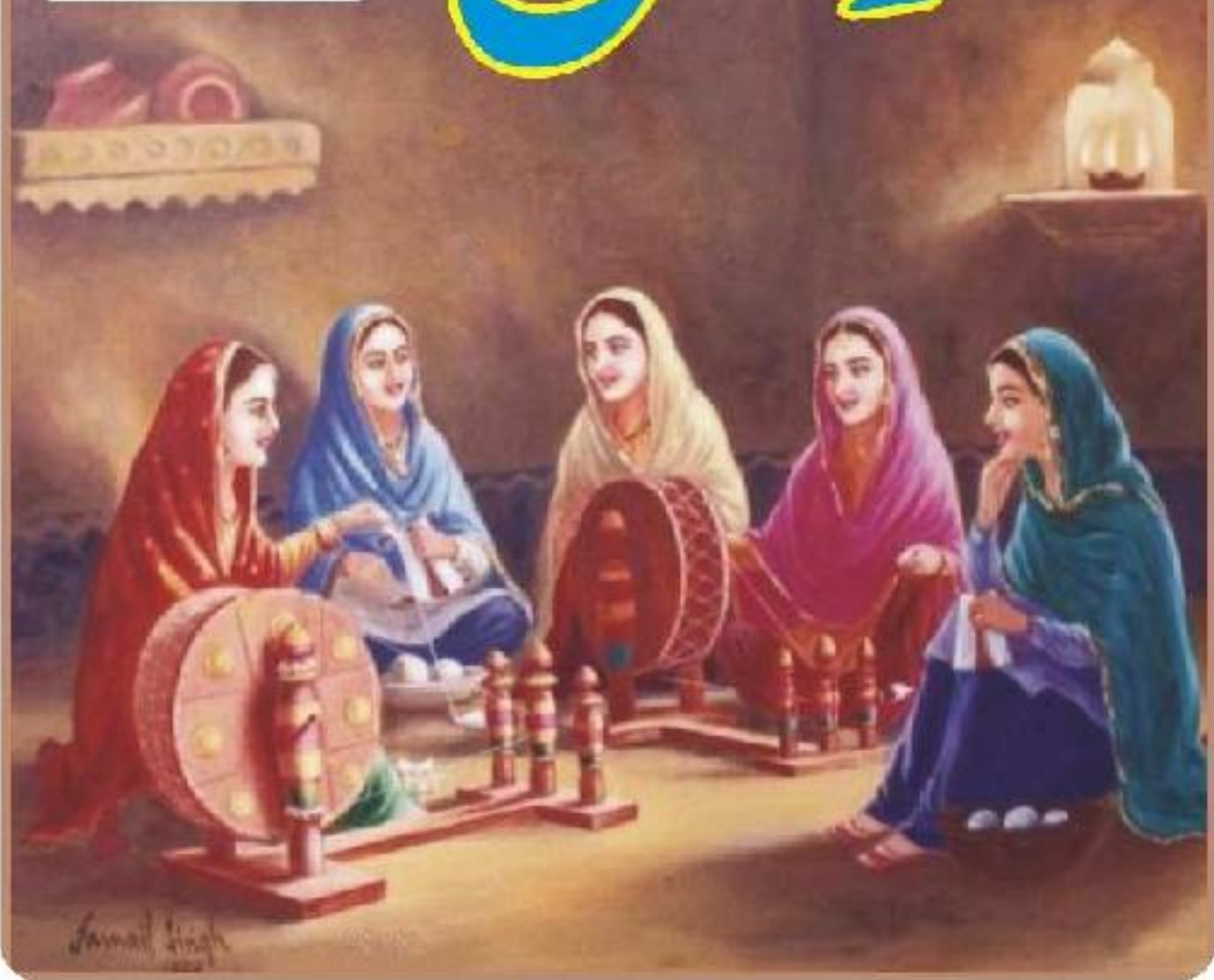

احمد راہی

ترنجن

نواں نواں بور

اے نواں نواں بور امیاں نوں بور
 اے ہونٹاں وچ ان چھوٹیاں کلیاں دے رس
 اے باہواں وچ سجریاں شاخاں دی ہلور
 اے ان کھڑے پھلاں جیہی ہاسیاں دی دکھ
 اے ٹوراں وچ چڑھدیاں پینگاں والا زور
 اے مایے ٹپے ڈھولیاں دے نئے نئے رنگ
 اے دلاں وچ سدھراں دا ستا ستا شور
 اے ترنجناں چہ ککلیاں گدیاں دے چاء
 اے پیلیاں چہ پیلاں پون سکھے نئیں مور
 اے ساہواں وچ سہیلیاں دے ساہواں دی ہواڑ
 اے سہیلیاں ای چن تے سہیلیاں ای چکور
 اے کنڈھیاں دے نال نال کھڑیاں نے بیڑیاں
 اے دور دور بیڑیاں توں چھلاں دور دور
 اے نواں نواں امیاں نوں بور

ککلی

ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی
 ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی
 چھلائی پئی ماردی جوانی جٹی ہیر دی
 ککلی کلیر دی

چڑھدی جوانی نال چڑھ گیا بھاء نی
 نویں نویں جو بنناں دے نویں نویں چاء نی
 جندڑی نہ رول دیویں کسے دگلیر دی
 ککلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جٹی ہیر دی
 ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی

جوڑے وچ موتے دے پھل پئے سجدے
 کناں وچ منھے منھے گدے پئے وجدے
 کھل جاندے بھیت لوک بھانویں لکھ کجے
 پھٹی ہوئی ایس توں کسے ڈاہڈے تکھے تیر دی
 ککلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جٹی ہیر دی

ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی

پلکاں دی جالی وچوں جھاک دیاں کہانیاں
پانیاں تے اگاں دیاں کھیڈاں نے پرانیاں
راہواں وچ ٹھیڈے کھان نظراں نماںیاں
تاب نہیوں جھلی جاندی تیرے ڈنگے چیر دی
ککلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جُئی ہیر دی
ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی
چپ چپ رہ کے وی ایہ بڑا کچھ کہندیاں
لگ جان اکھیاں گے گجھیاں نہ رےہندیاں
کدیاں نے تانگاں تینوں گھیر گھیر بہندیاں
سچ سچ دے دی سونہ تینوں ویر دی
ککلی کلیر دی

چھلاں پئی ماردی جوانی جُئی ہیر دی
ککلی کلیر دی نی ککلی کلیر دی

نرم کالجہ ڈول گیا

سفنے وچ آ کے اڑیو نی
کوئی شرماں دے گھنڈ کھول گیا
میرا نرم کالجہ ڈول گیا

خورے اوہ کون اے کیہڑا اے
جدے چن جیہے مکھ دے چانن نال
لٹ لٹ پیا کردا ویہڑا اے
سدھراں وچ سوچاں گھول گیا
میرا نرم کالجہ ڈول گیا

میرے ساہواں دے وچ وس دا اے
میری پلکاں دا کجرا سیو
میری باہواں دا گجرا سیو

میرے لوں لوں دے وچ ہس دا اے
پر ناں تھاں کجھ نہ دس دا اے
میرے انگ انگ نوں ٹٹول گیا

میرا نرم کالجہ ڈول گیا
کدی والدیں گنجھلاں پاواں میں
کدی ونگاں پئی چھنکاواں میں

نوں	کانواں	کلوٹیاں	کال	کدی
میں	پاواں	چوریاں	کے	کٹ
میں	راہواں	گئی	ہو	نال
گیا	رول	چاکھیوں	وکیھیوں	بن
گیا	ڈول	کالہ	نرم	میرا
اے	دا	لگ	جی	ترجمنیں
اے	دا	وج	تو	دل
اے	دا	ج	کچھ	بھانہڑ
لنی	کھسن	نینداں	ساڈیاں	جیہڑا
گیا	اڈول	تے	آیا	چپ
گیا	ڈول	کالہ	نرم	میرا

ونجارا

ونجارا	ٹھگ	ادہ	نی
کوارا	دا	ہان	میرے
رنگ	جیہا	چوڑے	جدا
انگ	جیہا	ونگاں	جدا
دکھ	ورگی	خواباں	جدی
اکھ	ورگی	مرگاں	جدی
ہسے	تک	تک	مینوں
تکے	ہس	ہس	مینوں
جاوے	نہ	تکلیا	مینوں
جاوے	نہ	ڈکیا	میتھوں
جاوے	نہ	ہسیا	میتھوں
جاوے	نہ	نسیا	میتھوں
کھنگاں	پئی	دوروں	دوروں
سنگاں	ہوئی	جاندی	نیرے
لنگھاں	کولوں	کے	پا
ونگاں	پین	چھنک	ایہ
بولاں	نہ	تے	بلاوے
ڈولاں	وانگوں	کچھی	وچوں

ونج کرن ونجارے

ونج کرن ونجارے

نی میارے

پہلاں ہس ہس لاندے

گوہڑیاں پاندے

ہس دیاں رس دیاں میاراں نوں

بہجو آں دے وس پا کے

مرڑر جان دے

بدلاں دے پرچھاویں

نی ایہ بجلی دے لشکارے

نی میارے

ونج کرن ونجارے

لیہند یوں سورج کدی نہ چڑھیا دنیا جانے

بناں ڈور نہ چڑھی کدی گڈی اسمانے

ڈوہنگھے دریا ویری چھلاں

سوچ سمجھ لے ساریاں گلاں

کچے گھڑے دغا دے جان دے

پہنچ کے ادھ وچکارے

نی میارے

ونج کرن ونجارے

جے کرتوں جگراتے کٹنے

جے کرتوں ہیرے نے چٹنے

جے کرتوں راتاں نوں سورج

دن نوں لہھنے تارے

(تاں) تیری مرضی میارے

نی میارے

ونج کرن ونجارے

نمی نمی واو گدی

رکھ ڈول دے تے اکھ نہیں لگ دی
 نمی نمی وا وگدی
 ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
 نمی نمی وا وگدی

راہواں تک تک تک تھک دیاں نہ
 اکھاں اک دیاں نہ
 ہن بناں دیکھنے دے رہ سک دیاں نہ
 اوہدی تاہنگ تے نالے ڈری جگ دی
 نمی نمی وا وگدی
 ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
 نمی نمی وا وگدی

لوکاں کولوں تے لکاواں گی ہس ہس کے
 جھوٹھ سچ دس کے
 پر دل کولوں جاواں گی میں کتھے نس کے
 لاٹ پیار والی لٹ لٹ جگ دی
 نمی نمی وا وگدی

ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی

جاواں پانی بھرنے نوں تڑکے تڑکے
میرا دل دھڑکے

جے بلا لیا اوہنے کتے بانہہ پھڑ کے
ڈھیری بھج پنو دبی ہوئی اک دی
نمی نمی وا وگدی

ساہنوں ٹھگ گئی یاد اک ٹھگ دی
نمی نمی وا وگدی

رکھ ڈول دے تے اکھ نہیں لگ دی
نمی نمی وا وگدی

ڈک لے شرارتی اکھیاں نوں

ڈک	لے	شرارتی	اکھیاں	نوں
ایہ	گل	نہیں	چنگی	اڑیا
اوندیاں	جانندیاں	تکلیں	ڈکیں	
دس	ایہ	کب	کیہ	پھڑیا

پیاراں	دے	سنہوڑے	لے	کے
سفنیاں	دے	وچ	آویں	
قولوں	دے	چھٹے	دے	کے
تے	چاء	جگاویں		

اچے	نہ	رج	کے	نینداں	کیتیاں
اچے	نہ	رج	کے	کھیڈے	
اچے	نہ	ہوئے	دوڑاں	جوگے	
پگ	پگ	کھائیے	ٹھیڈے		
توں	ساہنوں	جس	پاسے	کھنچیں	
اوہ	رستے	نیں	ٹنڈھے		
ساڈے	پیراں	نال	نہ	ول	توں
پنڈے	دور	دور	پنڈے		

اپنی راہے جا' وے اڑیا
 اسی تیرے کیہ لگ دے
 مٹھیاں مٹھیاں گلا کر کے
 ونجارے دل ٹھگ دے

اٹھ دیاں وا ورولیاں وانگوں
 اوندے دھوڑ اڈاندے
 وسے ہوئے بدلاں وانگوں
 دے پیریں جانے
 ونجاتے تے وا وروے
 پرت نہ پھیرا پاندے

ادھ اسان چڑھا کے گڈی
 نک لہندے نے ڈوراں
 کاہنوں اپنی جندڑی رولاں
 کاہنوں میں ہڈ کھوراں
 ادھ نہ ہووے مڑ کے تینوں
 ڈھونڈاں وانگ چکوراں
 اپنی نیند سون دے ساہنوں
 لے جا اپنے سفنے
 ہور کتے جا کے ازما توں

قولاں والے چھٹے

تیرے میرے پہلوں لکھاں
 ہوئے سی قول قرار
 اکو انت ہر اک قصے دا
 جتاں بنیاں ہار
 جیہڑے پہلاں قسماں کھاندے
 پکھوں دین وسار

اج تے توں وی سر تے چاویں
 اکھیاں وچ بٹھاویں
 ایس دا کیہ بھروسہ مینوں
 جے کر کل بھل جاویں

پنڈ پنڈ دا پانی پیویں
 تیرا کیہ وساہ
 تیرا تے کجھ نہیں جانا میرا
 ہو جاؤ حال تباہ
 نہ میں کیر سکاں کوئی اتھرو
 نہ بھر سک دی ہاہ
 کاہنوں دل نوں سولی رنگاں

کیوں	پاواں	گل	پھاہ
تیریاں	میریاں	راہواں	وچ
بیلے	تھل	دے	جھناں
اودھر	توں	تے	میں
وچ	خورے	کنے	گراں
کون	کوئی	توں	آیوں
کوئی	اگھ	سگھ	ناں
تڑک	گیاں	ہائے	ونگاں
مڑک	گئی	میری	بانہہ
بھانویں	توں	چاہویں	کر
میں	نہیں	بھرنی	ہاں

قول قرار

دا	مڑ	نئیں	توں
دا	ٹل	نئیں	توں
دا	سن	نئیں	توں
ودھا	ہتھ	فیر	لے
ہویا	قول	توں	اج
کٹھے	گے	ڈباں	تراں
کٹھے	گے	مراں	جیاں

دل ساڈا ٹھگیا

نماں	نماں	ہس	کے
دور	دور	فس	کے
دل	ساڈا		ٹھگیا
سنا	وی	نہ	میں
لکا	وی	نہ	میں
جیہڑے		رنگ	رنگیا
وکھا	وی	نہ	میں
گجھا	تیر	پیار	والا
ہک		وچوں	وگیا
دل		ساڈا	ٹھگیا
کھنگ	دا	وی	سی
سنگ	دا	وی	سی
کھنگ	دا	تے	دا
اوہ	بڑا	چنگا	لگیا
دل		ساڈا	ٹھگیا
تک	تک	رج	دی
چوڑیاں	میں	کچ	دیاں

چاء	گدے	پاوندے
تے	سدھراں	نے
چاواں	دا	تے
دیوا	آج	جگیا
پھوک	دیو	کھتیاں
بجھا	دیو	تارے
پیاراں	دیاں	عرشاں
واجاں	کوئی	مارے

دلاں دے سودے

جدوں دلاں نال دلاں والے سودے ہو جان

پیر پٹھے سدھے پین

اکھاں جاگو میٹری رہن

ان کہئی ----- ان سنی

آپے بجھن، آپے کہن

دل اسل وٹے بھنے

کدی بو ہے کدی بنے

بنناں گلوں بنناں باتوں

آپے رے آپے منے

جوڑے کھل کھل جان

رنگ ڈھل ڈھل جان

سارے ٹپوڑ کیاں دے

دل بھل بھل جان

کلا رہیا وی نہ جائے

رل کے بہیا وی نہ جائے

دکھ سپیاں مزا آوے

دکھ سپاوی نہ جائے

ہا سے رک رک جان

ہنجوسک سک جان

ہونٹاں اتے آئے ہوئے

بول اک اک جان

تارے عرشاں دے

دلاں وچ ٹم ٹم لان

جدوں دلاں نال دلاں والے سودے ہو جان

پچے پے گئے نیں بن ڈور

پچے پے گئے نیں بن ڈور
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نیں
سارے ویکھدے نیں

اکھاں وچ انیدرے وں گئے
نیندراں بھرے زمانے نس گئے
اسی تے ہاے بھانے پھس گئے
دل تے رہیا نہ ساڈا زور
گڑکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نیں
سارے ویکھدے نیں

آنے بہانے آواں جاواں
ایدھر اودھر گیڑے لاواں
سوچاں وچ گل وکڑیاں پاواں

اج میں ہو گئی ہو دی ہو
گزرکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نہیں
سارے ویکھدے نہیں

چھلاں دے وچ کنڈا دکھیا
لیکھاں وچ ٹھلناں سی لکھیا
نواں نواں اساں ترنا سکھیا
ایس جھناں دا اور نہ چھور
گزرکن چن تے چکور

تارے ویکھدے نہیں
سارے ویکھدے نہیں

چناں وے تیری چاننی

چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
 وے او تاریا وے تیری لو
 وا پرے دی لے کے آئی ماہیے دی کنسو
 وے او تاریا وے تیری لو

ہوٹاں دے وچ ہاسے لے کے اکھیاں وچ اشارے
 نی اوہ گپ چھپ سینتاں مارے
 بناں چھیڑیاں چھڑ گئے نی دو دلاں دے اج اکتارے
 ہن جو ہووے سو ہونی اڑیو جو ہووے سو ہو
 وے او تاریا وے تیری لو
 چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
 (بدلاں دے وچ لکے ہوئے نیں بجلی دے لشکارے
 اکھیاں لا کے پچھتاویں نہ توں کدھرے ٹیارے
 نی ایہ ٹھگ ونجارے
 لٹ لیندے کلیاں دیاں مہکاں پھلاں دی خشبو
 نی او پھلاں دی خشبو)
 چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
 وے او تاریا وے تیری لو

توں مالک میں چری ماہیا توں میرا میں تیری
تیری میری اک جندڑی نوں لوکی کہندے دو
وے او لوکی کہندے دو
چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
وے او تاریا وے تیری لو

الہڑاں دا پیار

ساڈا الہڑاں دا پیار

بیلیاں چہ کھیڈیا

جھناواں وچ ٹھلایا

تھلاں دیاں تپ دیاں ریتاں وچ کھڑیا

ہیراں سوہنیا تے سسیاں دے جوڑیاں دا ہار

ساڈا الہڑاں دا پیار

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا جالی
سنجھل کے پیر دھریں اڑیے اج رات اقراراں والی

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا مکے
چھمکاں وانگوں لچکے گوری ونگاں وانگوں چھٹکے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا کلیاں
پلکاں دی جھار نال اکھیاں دیاں سجیاں گلیاں

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا بندے
سودے پیاراں دے زوراں دے نال نہ ہندے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا چاندی
پیڑ جدایاں دی ہن ہور سہی نہ چاندی

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا ڈوری
جدوں دو دل مل گئے فیر دنیا دی کیہ چوری

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا گجرے
سونہ مینوں اکھیاں دی میرے ہونٹ اچے تائیں بجرے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا تارے
اج میرے لوں لوں وچ اوہدے سفنے لین ہلارے

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا بانگاں
لوکاں کولوں لک لک کے تاکاں دے اوہلویں جھاکاں

باریں برسیں کھٹن گیا تے کھٹ کے لیا یا کنگھی
ویر دے لاڈاں توں ماپے دی گھر کی چنگی

ماہیا

اسانی تارے وے
بازی دل والی اسی جت کے وی ہارے وے

کنڈھے ڈب گئے نہراں دے
تیرے میرے پیار دیاں اج چڑھ گیاں لہراں وے

کیہ لوڑاے قسماں دی
کچ پکی ڈور چناں ایناں جگ دیاں رسماں دی

کچلے وی دھاری اے
دل جیہی شے ماہیا تیرے قدماں توں واری اے

ہتھیں مہندی لائی اے
سجریاں چاواں دی اسماں بیج سجائی اے

گوہڑے رنگ نے دوپٹیاں دے
ڈھنگ وکھ دنیا توں ایس عشق دے پھٹیاں دے

کھڑی ہونٹاں دی لالی اے
جیہڑی ماہیے دل وں گئی اوہ کراماں والی اے

پکاں دیاں چھانواں نہیں
تیریاں باہواں وچ اج میریاں باہواں نہیں

ساہواں وچ ساہ گھل دے
عمر اں دے کجے ہوئے اج بھیت پئے کھل دے

ایہ چھوٹیاں راتاں وے
عمر اں مک جاناں نہیں مکینیاں باتاں وے

جند جان وی دے داں گی
سوہنی دے میں قول اں دی کچے گھڑے تے وی ٹھل پاں گی

چچی وچ چھلا وے
جے مینوں کجھ ہو گیا رہ جائیں گا کلا وے

اک رنگ نہ مرداں دا
اج اتھے کل او تھے ایہ جھر مٹ بدلاں دا

سورج تے دھرتی

سورج	اوندا	ولوں	چڑھدے
جاندا	ٹر	ول	لیہندے
کے	لے	لٹ	لٹ
پاندا	ہمیرے		جائے

دھرتی	تے	کرم	رجم	اوہدے
چھپتے	چپ		اے	پئی
پھو کے	منتر	کیہ	اوس	خورے
کیتے		جادو		کیڑے

ٹھردے	سڑدے	چہ	پیار	اوہدے
بیتے		ہزاراں		ورہے
کیرے	ہاسے	رو	رو	اوپنے
پیتے	اتھرو	ہس		ہس

چناں	دھرتی	میں	سورج	توں
تیرے	قد میں	آں		وچھی
وچ	دے	لوں	میرے	توں

پا لے نہیں ڈیرے
میں کتھے ہن توں ای توں ایں
اوہے نے بس میرے
میرے ہاے میرے ہنجو
ستھے ہتھ نہیں تیرے

جو کچھ تیرے دل وچ آوے
اوہ مینوں منظور
بھانویں پھڑ کے ہک نال لا لے
بھانویں سٹ دے دور

تیرے رحم کرم تے چناں
پئی آں چپ چپے

جان والیا

جے توں چھڈ کے ٹر جانا سی
 پیار دی کھیڈ رچائی کیوں سی
 دے کے قول جے پھر جانا سی
 دل دی بازی لائی کیوں سی

مینوں جس دا ڈر سی چناں
 اوڑک ادھ گل ہو کے رہی
 بھانویں ہن میں مویاں ورگی
 جیواں گی پر تیرے لئی

خورے میرے روندے دل تے
 تینوں ترس کدی آ جاوے
 خورے کھج میری یاداں دی
 تینوں ایتھے کھج لیاوے

کلی

سی	چڑھیا	بدل	اک
گیا	کھل	نہ	وسیا
دا	سہرے	سی پھل	جیہڑا
گیا	رل	وچ	پیراں
بلدا	کیہ	دیوا	اوہ
گیا	ڈھل	ای تیل	جدا
دی	چراغاں	رات	ہن
دا	ہنجواں	اے تیل	پر
نئیں	نشان	پتہ	کچھ
دا	پھلاں	دیاں	سہرے
گی	ویکھاں	ہن راہ	پئی
دا	بدلاں	چڑھدیاں	سب
میں	راتاں	کنیاں	خرے
گی	لنگھاواں	چہ	اکھیاں
گی	جاگاں	وی آپ	میں
گی	جگاواں	وی فوں	دل

”اوہ	اوندا	ہوناں	ایں“
رو	رو	پر چاواں	گی
پر	رویاں	کیہ	ہوسی
ایہ	شاہئی	لیکھاں	دی
ایکین	تے	دھلنی	نئیں
جیہڑی	ہتھیں	دتی	اے
اوہ	گنڈ	تے	نئیں
رو	کے	کیہ	ہوسی
رو	کے	وی	لیا
اوہ	ہس	کے	نی
چھلاں	وچ	سوہنی	دا
گھڑا	اڑیے	کھر	نی
اوہ	کہہ	گیا	گا
پر	کیہڑا	آندا	اے
دل	جھلا	ہو	اے
پیا	آساں	س	اے
ایہ	آپ	وی	اے

میںوں	وی	رلانا	اے
ایس	دل	دے	تے
میں	جہلی	ہو	نی
اج	بھرے	ترنجن	وچ
میں	کلی	ہو	نی
		♦ ♦ ♦	

ٹانویں ٹانویں تارے

کلے کلے رکھ نے تے ٹانویں ٹانویں تارے
سہکدے نے تیریاں وچھوڑیاں دے مارے
ٹانویں ٹانویں تارے

بھلے میرے لیکھ تیرے وعدیاں تے بھل گئی
پیار دیاں لشکدیاں رنگاں اتے ڈھل پئی
گہری گہری اکھیں مینوں تک دے نے سارے
ٹانویں ٹانویں تارے

اساں دل دتا سی توں دھوکھا دے کے ٹر گیوں
ساہنوں ساری عمراں دا رونا دے کے ٹر گیوں
کدی تیرے ساڈے وی تے ہون گے نتارے
ٹانویں ٹانویں تارے

دلا سہ

ناں رواڑیے ناں روئی
 ایہ موتی مڑہتھ نہیں اونے
 رو روٹولیں گی
 وچ ہیلیاں، وچ تھلاں دے
 جھناں دے کنڈھے
 پئی کر لائیں گی
 کسے تے تیری وات نہیں کچھنی
 ناں رواڑیے ناں روئی
 قول قرار نی بھر جاؤں گے
 کچے گھڑے نیں کھر جاؤں گے
 اوٹھاں والے لڑ جاؤں گے
 ورھیاں بدھی، عمراں بدھی
 خوشیاں سوگی کر لیں گی
 یاداں دیاں دھوڑاں پھک پھک کے
 فی چندڑی روگی کر لیں گی
 ناں رواڑیے ناں روئی

آپے لائیاں

اہل جوانی دیاں مینڈھیاں نے
 گندھے گی سگناں والی رات
 فی میں آپے لائیاں
 اہل جوانیاں دیاں
 گھڑسنیاں یا چاندی تے توڑے
 ہسدیاں ہسدیاں پئے نے وچھوڑے
 پہنے گی ہنجواں والی رات
 فی میں آپے لائیاں
 اہل جوانیاں دیاں
 رنگ دے للار یا سوہی میری چنڑی
 ٹٹ گیاں سانجھاں لئی گئی جندڑی
 پہنے گی شرماں والی رات
 فی میں آپے لائیاں
 اہل جوانی دیاں
 گندھوے پھلیر یا پھلا دے سہرے
 وس دے رہیں شالا سجتاں دے ڈیرے
 پہنے گی سجاں والی رات
 فی میں آپے لائیاں

اہل جوانی دیاں

ٹھگ و نجا ریا سن میرے ہاڑے

وسدے وسدے دل توں اجاڑے

سہکے گی جدائیاں والی رات

نی میں آ پے لائیاں

اہل جوانی دیاں

تیری یاد

جے میں ددھ رڑکاں
 تیری یاد آوے
 آکے کرے چہلاں
 ہن دس مینوں
 تینوں یاد کراں کہ میں ددھ رڑکاں
 جے میں پاواں پونی
 تیری یاد آوے
 کھچ ہووے دوئی
 ہن دس مینوں
 تینوں یاد کراں کہ میں پاواں پونی
 جے میں گیت گاواں
 تیری یاد آوے
 گیت بنے ہاواں
 ہن دس مینوں
 وے میں گیت گاواں کہ میں بھراں ہاواں
 جے میں چپ رہواں
 تیری یاد آوے
 گجھے دکھ سہواں

ہن دس مینوں

وے میں چپ رہواں کہ میں دکھ سہواں

وے میں رڑکدی ساں

وے میں کت دی ساں

وے میں گاندی ساں

وے میں چپ وی ساں

تیری یاد آئی

تیری یاد سی بھلیا ماہیا وے پرا وہ توں نہیں سیں

مینوں یاد رکھیں

چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
پیاراں بھرے اقرار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

اکھاں روندیاں تے جگ پیا ہس دا
کوئی وس نہیوں میں بے وس دا

تیری جت میری ہار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

یاداں تیریاں نوں دل نال لا لیا
کدوں آویں گا جان والیا

تینوں میرے انتظار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

ککھاں وانگ میں گلیاں چہ رلدی
اتوں دکھ دی ہیری جھل دی

سازوں مٹے ہوئے تار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں
چناں تینوں میرے پیار دا اے واسطہ مینوں یاد رکھیں

بولیاں

چن چمکے رکھاں دے اوہلے بنیریاں تو لوک جھوک دے
 اسماں ہونٹاں نوں لا لئے جندرے پر اکھیاں تے واہ کوئی نہ
 اتھے موتیاں دے لوک پپاری تے ہنجواں دا مل کوئی نہ
 رب ہووے تے سبب دے بناوے میرا اتھے رب کوئی نہ
 میرا ہور سوال نہ کوئی دے اک میرے دکھ ونڈ لے
 اکھاں ہنجواں دی سولی ٹنگیاں تے دل غم نگا ڈنگیا
 اگ پیار دی دھواں نہ کڈھ دی تے تن من پھوک سٹ دی
 کانواں چھڈ دتا بنیاں تے بولناں دے کوللاں دی کوک سن کے
 پہلی رات جدائیاں والی دے عمراں توں لیس ہو گئی
 گلاں کر کر ہس دے نے لوکی دے جدوں میرے نیر ڈھل دے
 نیس کھر دی نصیباں والی شاہی تے نیراں دیاں نہراں سکیاں

مڑاوہ رات نہ آئی

مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی
مڑ	اوہ	چن	نہ	چڑھیا
مڑ	اوہ	نور	نہ	کھنڈیا
ٹوہ	ٹوہ	کالے	شاہ	ہنیرے
رو	رو	رات		لنگھائی
مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی
جس	وچ	تے	ہوئے	نے ساڈے
قولوں	بھرے	ہنجو	تے	ہاسے
جس	وچ	اک	دو جے	نوں اک مک
ہون	دی		سونہ	پائی
مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی

اوندیاں	راتاں	جاندیاں	راتاں	
کالیاں	راتاں	چاننیاں	راتاں	
ترفندیاں		ترفاندیاں	راتاں	
پر	اوس	چاواں	بھری	رات نے
مڑ	کے	جھات	نہ	پائی
مڑ	اوہ	رات	نہ	آئی

گندھاواں	وال	ہن	لئے	کدے
پاواں	والیاں	لونگ	ہمیاں	بار
لاواں		مہندیاں		سرے
جندے	نی	شنگار	باچھ	سجناں
پھاہئی		لشکدی		چمکدی
آئی	نہ	رات	اوہ	مڑ

آں	بھلی	چنگی	میں	لئی	لوکاں
شدائی			لئی		اپنے
جیہڑی	نے	پیار	تیرے	لے	ویکھ
بنائی		میری			حالت

دھپاں چھانواں دی چکی وچ

ہاے میرے ہو کے بن گئے
 گیت بنے فریاداں
 پل پل پلکاں دے وچ رڑکن
 سلیاں سلیاں یاداں

یاداں جہاں دے میرے دل وچ
 ہر دم بھانہڑ بل دے
 انگ انگ نوں ڈنگ دے وعدے
 کسے گھڑی نہ ٹل دے

لو لگ دی تے جندڑی لوے
 دا وگ دی تے تڑفے
 دھپاں چھانواں دی چکی وچ
 جوڑ جوڑ پیا تڑکے

کیوں اینویں ونگاں چھنکایاں
 مہندیاں سرے پائے
 کیسری جوڑے نوں لک لک کے

گوئے، لپے لائے

لک لک جو وی پینگاں پیاں
 کد چڑھیاں اسانے
 ہسنا کسے کسے دے بھاگیں
 رونا ہر کوئی جانے

دل رووے تے سبھا ترنجن
 دل بے تے وسدا
 ہس دے دل دے رنگ انوکھے
 روندنا جگ وی ہس دا

فریپیا!

کہند اسیں توں
 اک دوجے دے نال جیاں گے نال مراں گے
 بھل گیوں اج
 قول اوہ سارے اکھیاں توں اوہلے ہو کے
 میں الہز جیہی
 درد جدائیاں والے سہ سہ ہو گئی اں ادھ موئی
 میں سدھڑ جیہی
 میتھوں بس اک تینوں ہس کے تگن دی بھل ہوئی
 توں ونجارا
 پیار دے وچ وی ونج کرن توں باز نہ آیوں
 دھوکھا دے کے
 انگ انگ وچ درد و سا کے کتھے دھالیوں

پیار نہ کرنا

دیارو	نی	میرے	ہاں	دیو
ترجماں	وچ	موجاں	مان	دیو
تسی	حال	مرے	نوں	جان
حال	مرے	توں	ڈرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا	نی

کے	تاک	دے	اوپلے	بہہ	کے
رو	لینا	دکھ	دل	نوں	کہہ
پیار	چہ	ایہو	کچھ	اے	اڑیو
ایس	گل	تے	کن	دھرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا		نی

پیار	کے	نوں	راس	نہ	آوے
میاراں	نوں	زہر	کھواوے		
تھلاں	دی	تپدی	ریت	پھکاوے	
ڈوہنگیاں	پانیاں	وچ	لے	جاوے	
ایس	دے	نال	نہ	ترنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا		نی

پیار	کرن	توں	مرنا	چنگا
بندہ	اکو	واری	مردا	
پر	ایس	پیار	نوں	جھولی
پا	کے	مردا	نت	نت
نت	چیدا	نت	نت	نت
بن	آکی	نہ	مرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا	نی
حال	مرے	تو	ڈرنا	نی
اڑیو	پیار	نہ	کرنا	نی

کچ دا چوڑا

کچ دیا چوڑیا وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے
جس دنی نشانی ایس توں وہ ساڈے کول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیا وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

کچا ساہنوں دے گیا نشانیاں کچ دیاں
کھل گیاں سہے گلاں ہن جھوٹھ کچ دیاں
پیاراں دیاں بھبھلاں چوں یاداں نوں پھروں نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

سب کجھ ہار دتا اک دل ہار کے
ہاواں دلوں اٹھ دیاں ہلے مار مار کے
ماہیے ٹپے ڈھولیاں دے چنگے لگن بول نہ
چھیڑ چھیڑ پھلیاں گلاں جند میری رول نہ
کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

پھلاں دے بھلیکھے جند کنڈیاں چہ رول لئی
 دھوکے وچ آ کے بول پیار والے بول پئی
 آساں دیاں لہراں اتے پیا اینویں ڈول نہ
 چھیڑ چھیڑ پگھلیاں گلاں جند میری رول نہ
 کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

گھر گھر پنیدیاں نے ساڈیاں کہانیاں
 کسے دا کیہ دوش آپے کیتیاں ندانیاں
 اکھاں چپ رہندیاں تے وجدے ایہ ڈھول نہ
 چھیڑ چھیڑ پگھلیاں گلاں جند میری رول نہ
 کچ دیا چوڑیاں وے ----- کچ دیا چوڑیاں وے

اکھیاں تو دور وسیندیا

گوہڑی گوہڑی چھاں
وے توں ٹرگیاں کیہڑے تھاں
مینوں طعنے دین سہیلیاں
لے لے تیراں

رک رک پئے پھہار
وے تیرے جھوٹے قول قرار
ہاسیاں دے ونجاریا
تینوں ہنجواں دی کیہ سار

بجلی دی لشکار
وے میرے دکھ نے باہجھ شمار
میں بناں سہاریوں ڈول دی
اک واری بانہہ ہلار

سیاں سجتاں دے نال بہین
وے باہواں دے وچ جھوٹے لین
کدی آکے فریہیا

میرے ہنچو بھنے نین

راہوں وچ رلدے روڑ
وے اتھے کیہڑی گل دی تھوڑ
میرے جیہاں ہو رہتھیریاں
تینوں ہن میری کیہ لوڑ

بدلاں وچ لکھیا نور
وے ساہنوں چھڈ گیوں بناں قصور
اکھیاں توں دور وسیندیا
دل توں وی ہو جا دور

کونج

کرلاوے

والیو!

کون

گون

وچھڑی

چہ

ڈاروں

ترنجناں

ترنجبن

کیوں کتاں کیوں
درداں والے مائے

اج ترنجبن پھوڑیاں وچھیاں
چوڑے دے چھنکارے
لٹ لے گئے ونجارے
ہاواں دے لنبو نی مائے
اج کوارے ہاے
جاواں کیہڑے پاسے

اگے پچھے سجے کجے
یاں کیدو یاں کھیرے
جہاں نے لکھاں ہیراں لٹیاں
لکھاں رانجھے ساڑے
کنوں سناواں ہاڑے

ہنجواں والے مائے
چرخا کتاں روئدی جاواں

بھر	بھر	چھلیاں	لاہواں
بابل	دے	دکھ	دوئے
چوئے	درد	بھراواں	
کنوے	دکھاواں	زخم	دلے
کوئی	نہ	میرا	دردی
ہر	دم	ہو کے	بھردی
ویر	وچھنے	بابل	دا
اج	میرے	لئی	سفنا

اج	ترنجی	کل	مکلی
چرخے	دی	گھوکر	توں
میں	ڈر	ڈر	جاواں
چرخے	نوں	گل	لاواں
پونیاں	نال	نی	بھلے
سمے	نیر	سکاواں	
پر	ہنجو	نئیں	سک

سدھراں	والیے	مائیے	لائیے
ناں	ہتھاں	نوں	مہندیاں
نال	سگناں	دے	گانیں
ناں	سیاں	نے	ڈولیاں

ناں	بھرجائیاں	سرے	پائے
ناں	کوئی	سہریاں	والا آیا
ناں	ڈولی	ویراں	ٹوری
جس	دے	ہتھ	جدی بانہہ آئی
لے	گیا	زور	و زوری
چار	چوہیرے	ناگ	شوکہدے
لکھاں	ہنجو	پے	کوک دے
کوئی	نہ	سن	دا ہاڑے
ہتھیں	جہاں	نے	اگاں لائیاں
محل	ماڑیاں	والے	
اوہناں	ہتھ	خدائی	
سرکارے		دربارے	
پٹکے	بنھ	بنھ	بہیندے
اچے	ہو	ہو	بہیندے
اوہناں	سار	کیہ	ساڈے دکھ دی
اسی	مزارے	کمی	
اوہ	جاگیراں	والے	
رہجھاں	والے	مائے	
جے	ایناں	دے	مجلس جا کے
وٹگاں	دے	چھنکارے	

ونجارے	دے	کھڑ	لٹ
مائے	دی	میں	ناں
والے	جاگیراں		ایہ
والے	ماڑیاں		محل
دربارے			سرکارے
بہیندے	بنھ	بنھ	پٹکے
بہیندے	ہو	ہو	اچے

تاریا وے تیری لو

چناں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
تاریا وے تیری لو

میرے ہاے لٹ لئے کھیڑیاں میرے دتے ہونٹ پرو
میں امانت رانجھے چاک دی ہو یا میرے نال دھرو
عمریں دیاں سانجھاں ٹٹیاں اج گئے نکھیر دے ہو
تاریا وے تیری لو

روون خوشیاں سہکن ہاے جاواں کھڑے پاسے
چار چو فیرے گھپ ہنیرے ہاڑا وے اڑیو
تاریا وے تیری لو

بابل دی اکھیاں دا چائن امہڑی دے ارمان
موت دی گھوڑی چڑھے
اج ویراں دی بھین نمائی کس دی واگ پھڑے
بھیناں دیو ویرو
بھیناں دیو ویرو

بھیناں دیو ویرو

چنی میری لیراں کیتراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

بھیاں کھتیاں ڈب گئے تارے
رات ہنیری کھلیاں مارے
سہک رہیاں تقدیراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

ٹنیاں ساریاں حداں بنے
اتھہ سارے ہو گئے اٹھ
بھیناں لٹیاں ویراں بھیناں دیو ویرو
وے چنی میری لیراں کیتراں

لیکھاں اتے شاہیاں ڈھلیاں
سچوں ڈگ کے پیریں رلیاں
سیاں سوہنیاں ہیراں بھیناں دیو ویرو

موت دیاں وی بند نے راہواں
 کاہدیاں ساہنوں ملن سزاواں
 ساہدیاں کیہ تقصیراں بھیناں دیو ویرو
 وے چنی میری لیراں کیتراں

بھین کے دی پچی کرلاوے
 کھنجیا ویلا ہتھ نہ آوے
 کر لئو کجھ تدبیراں بھیناں دیو ویرو
 وے چنی میری لیراں کیتراں

کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

نہ میں جی رہیاں نہ میں مر رہیاں
ہنجو پی رہیاں دکھ جر رہیاں
دکھی ہو رہیاں دکھی کر رہیاں
دکھ چار چوہیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

سدھے بول وی سینے چہ رڑکدے نہیں
پل پل ہاواں دے لنبو پئے بھڑکدے نہیں
گل کردیاں ساہ وی کھڑکدے نہیں
ہر دم دے نوں گھیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ بنیرے نے بابلے دے

آسے پاسے ہن نہراں ای نہراں نہیں
چھلاں مار دیاں ویری لہراں نہیں
استھہ راتاں وی شکر دوپہراں نہیں

اوتھے دن وی ہیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ ہیرے نے بابلے دے

دھیاں ماپے سدا ہتھیں ٹوردے نہیں
ایتھے کم کے ڈھب ہو ردے نہیں
دھکے شاہی دے نے زور زور دے نہیں
سارے مان کھلیرے نے بابلے دے
کتھے بنھ ہیرے نے بابلے دے

خانے سب امیدیں دے ڈھے گئے
رونے عمراں دے جھولی چہ پے گئے
رکھ چھڈ گئے چھانواں لے گئے
کالے کوہاں تے ڈیرے نے بابلے دے
کالے کوہاں تے ڈیرے نے بابلے دے

سن وے بابل میریا

سن وے بابل میریا تیرے ٹٹ گئے سارے مان
 تیری پگ پیراں وچ دل گئی مٹی وچ مل گئی شان
 تیری شرماں والی دھی نوں اج ویکھ کے سب شرماں
 جد بھیڑ پوے تے بابلا کون اوندا ای درد ونڈان
 جد جھکھڑ چلن فریب دے دیوے سچ دے گل ہو جان
 یار وی بھل دے یاریاں جنڈیں ننگ دین کمان
 سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

تیرے بجن بن کے ویریاں تیرے دتے لال کوہا
 توں لہو جھٹھال تے ڈوہلیا اوہ پھل گئے کھلا
 اج دھی بچھاوے بابلا ایناں مٹھلیں مول نہ جا
 ایہ محلاں والے بڑے بڑے تینوں زندہ دین چنا
 ایہ پیاسے تیرے خون دے ایناں دا نہ کریں وساہ
 ایہ ڈنگوں مل نہ اک دے سپاں دے پیر بھرا
 سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

تیرے نال ایناں جو کیتیاں اوہ گلاں بھل نہ جا
 ایناں اپنے محل اسار لئے تیری جھگی دتی ڈھا

تیری دھی دی چنی پاڑ کے ایناں گانے لئے بنا
 تیرے ہنجواں اتے ہس دے تیرے ہاسے لے چرا
 ہن فیر ایہ چور جہان دے آ گئے نیں بھیس وٹا
 سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

میرے نال جو ہوئی ہو گئی ہن کنوں سناواں وین
 پر اک گل سن لئے بابلا میری کلیاں ورگی بھین
 اوہدے نت دے سفے بابلا مینوں لین نہ دیندے چین
 ہن اوہو ای تیرے پران وے تے اوہو ای تیرے نین
 ایہ چور لئیرے بابلا کتے اوہنوں وی لٹ نہ لین
 ایس درداں ماری دھی نے تینوں مڑ نہیں اوٹاں کہین
 سن وے بابل میریا ----- سن وے بابل میریا

بوہے کھلے رکھیں

کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

پنڈے اوکھے نے راہواں اولیاں وے
کیاں انھ ہنیریاں چلیاں وے
اسی نکھوں وی اج سولیاں وے

جیہڑا کھنچ گیا ویلا بابلا
اوہ کتھوں لہہ کے لیاہے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

دل دے روگ لکایاں نہ لکدے وے
چشمے اکھیاں دے ناہیں سکدے وے
طعنے دین توں لوک نہ اکدے وے

دل چھاننی ہو یا ساڈا بابلا
جے کر ملیں تے وکھائے

کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

سوچاں تیریاں یاداں نے لیک دیاں
دلاں وچ نے سدھراں چیک دیاں
آساں ساڈیاں تینوں اڈیک دیاں

تیرے باہجوں ساڈا کبھڑا بابلا
کونجاں وانگ کر لائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئے

ساڈے دم نال دم توں بھردا سین
سو سو جتن اسان لئی کردا سین
ساڈے نال توں ڈبدا تردا سین

کدے ہتھ ہلا ذرا بابلا
کلیاں غوطے کھائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدے مڑ آئے

اکھوں ڈگ کے پیراں چہ رل رہیاں
گنجھلاں لیکھاں دیاں ناہیں کھل رہیاں
تیرے رکھ دیاں چھانواں نہ بھل رہیاں

پیریں ڈگیا نوں گل لا بابلا
جندڑی گھول گھمائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئیے

خورے کدی اوہ دن وی آ جاوے
ساڈے دکھ تے درد مٹا جاوے
کھلائے ہوئے پھل کھڑا جاوے

سہرا بھے ساڈا ویرا بابلا
وے اسی گھوڑیاں گائیے
کھلے رکھیں بوہے سدا بابلا
خورے کدی مڑ آئیے

تیرے بوہے آئیاں

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابل اوے

تیریاں لٹیاں ہوئیاں کمائیاں بابل

سن بابل اوے

دکھ جرے مصیبتاں جھلیاں نہیں

اساں ویکھیاں گھڑیاں اولیاں نہیں

ساڈے لیکھاں تے ڈھل گھیاں شاہیاں بابل

سن بابل اوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابل اوے

سارا جگ ساہنوں درکا وندا

کوہڑ جان کے نیڑے نہ آ وندا اے

بن جرموں سزاواں نے پائیاں بابل

سن بابل اوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابل اوے

ویکھیں توں وی نہ کتے بھلا دیویں

دھکا دے کے دہلیزاں توں لاہ دیویں

بڑے مان نال اسی اتھے آئیاں بابل

سن بابلاوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابلاوے

نویں صدے سہن نہ جوگی آں وے

میں تے پہلاں ای ڈاہڈڑی روگی آں وے

غماں درداں نے مار مکائیاں بابل

سن بابلاوے

آئیاں بوہے تیرے تیریاں جائیاں بابل

سن بابلاوے

بوہے ہو گئے بھیڑے

بوہے ہو گئے بھیڑے ساڈے ٹٹ گئے مان
سراں اتے چان والے اج اکھ نہ ملان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----

آ کے ندیاں کنارے اسی رہ گئے آں پیاسے
ایںویں دتے اساں دل نوں آساں والے دلاں
جگ لئی ----- بن گئے آں ہاسے
ویری زمین اسماں ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----

میت عمراں دا کوئی نہ دسا چار چوہیرے
گھڑی دو گھڑی دے اتھے ساتھ بٹھیرے
باہل اسی بے گھر ہوئے آ کے تیرے ڈیرے
دل نوں ----- پندے نیں گھیرے
راہواں کھنچ کھنچ جان ساڈے ٹٹ گئے مان
بوہے ہو گئے بھیڑے -----
پہلوں چھڈ بے سہارا ساہنوں آپ نس آئے
چکھوں یاداں ساڈیاں چہ لکھاں نیر وگائے

جدوں ----- اسی بوہے آئے
 آناں یاد پیاں آن ساڈے ٹٹ گئے مان
 بوہے ہو گئے بھیڑے -----

ٹھیڈھے دھکے دتے ساہنوں تیاں عزتاں والے
 ہنجو بن بن سمے زخمی دلاں دے چھالے
 دھیاں چلیاں نے باہل لے کے زخم نرالے
 چڑھے ----- بدل کالے
 ماپے پلہ نہ پھڑان ساڈے ٹٹ گئے مان
 بوہے ہو گئے بھیڑے -----

میرا کوئی نہ دردی

بیدرد ہیں سارے میرا کوئی نہ دردی
 نی میں کیکن بولاں
 بولاں نہ میں لوکاں توں ڈردی
 بیدرد میں سارے

نی شوہ غماں دا پیا ٹھاٹھاں مارے
 اسی لیکھاں ہارے پھس گئے وچکارے
 میری نازک بیڑی خورے ڈبڈی کہ تردی
 نی میں کیکن جاناں
 جاناں میرا کوئی نہ دردی
 بیدرد میں سارے

مٹی وچ ملیاں چوڑے دیاں چھنکاں
 اسی سدھراں دے چھج وچ چھٹیاں سن کنکاں
 فیر چڑھی س ہیری اک شاں شاں کردی
 نی میں کیکن آکھاں
 آکھاں میرا کوئی نہ دردی
 بیدرد میں سارے

ہن باگھیاں پاندے پئے وا ورو لے
 کھنب جھڑیاں کونجاں وانگوں دل ڈولے
 میری جند نمائی ہن گھاٹ نہ گھر دی
 نی میں کیکن جیواں
 جیواں میرا کوئی نہ دردی

بیدرد نیں سارے

اج دی رات اخیر

اج دی رات اخیر وے رانجھن
قصہ بن جاؤ بہر -----

ڈھاواں مارن گئے ہن پیلے
کھیہ اڈاون گے اوہ ویلے
جھٹھ دے اوہلے اک مک ہوئی
میری تیری تقدیر وے رانجھن
اج دی رات اخیر -----

جاندیاں گھڑیاں ڈنگ دیاں جاون
اوندیاں گھڑیاں اڈدیاں آون
جاندیاں اوندیاں گھڑیاں مل کے
ڈنگ گھتی تدبیر وے رانجھن
اج دی رات اخیر -----

آخری واری درد ونڈا لے
ہیر دے پیار نوں ہک نال لا لے
دن چڑھدے تائیں کھلر جاسی

سہواں دی زنجیر وہ رانجمن
اج دی رات خیر

جے توں مرزا ہندوں

جے توں مرزا ہندوں رانجھیا
تے میں تڑی زہر نہ پھک دی
ساڈے پیار دی ساجھی پینگ نوں
بھیڑی موت وی توڑ نہ سک دی
تیری کڑی کمان دے مان تے
وے میں کیدو قاضی ڈک دی
توں کھیڑیاں نوں پیا سجدوں
میں سیالاں نوں نجھ دی
توں بھانبر بن کے مچدوں
میں ہنیری بن کے جھلدی
میں ویکھ دی میرے ہتھ دی
گنڈ کے توں کیویں کھلدی
جے توں مرزا ہندوں رانجھیا
وے میں خورے کیہ کچھ کر دی
نہ توں بن آئیوں مردوں
نہ میں بن آئیوں مردی

